

[Edel Saunte.]

valget forelå meddelelse om, at hr. landstingsmand Johs. E. Larsen er villig til at modtage valg som folketingsmand for Bornholms amtsskreds, og efter at Johs. E. Larsen har nedlagt sit hverv som landstingsmand, har udvalget behandlet sagen og indstiller derefter til det høje ting, at man godkender Johs. E. Larsens valg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets indstilling om godkendelse af Johs. E. Larsen som medlem af folketinget vedtoges enstemmigt med 94 stemmer.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til rigsdagsbeslutning angående Danmarks ratifikation af de på den diplomatiske konference i Genève den 12. august 1949 undertegnede fire konventioner henholdsvis til forbedring af såredes og syges vilkår i de væbnede styrker i felten, til forbedring af såredes, syges og skibbrudnes vilkår i de væbnede styrker på søen, om behandling af krigsfanger og om beskyttelse af civile personer i krigstid.

(Forslaget til rigsdagsbeslutning findes i tillæg A. sp. 6117).

Sagen sattes til forhandling.

Poul Hansen (Kalundborg): De konventioner, som vi ved denne behandling skal tage stilling til, har jo på internationalt plan forud gennemgået en meget grundig behandling på en konference både i Stockholm og i Genève — den sidste konference varede ikke mindre end 4 måneder.

Konventionerne omfatter mange artikler, og selv det beslutningsforslag med bilag, som ligger foran os, er et værk på hele 594 sider; det forbyder sig altså af sig selv blot i mindste måde at gå ind i en egentlig detaljbehandling af disse spørgsmål.

Jeg må ellers tilstå, at fristelsen til at gennemgå konventionerne mere grundigt her foreligget for mig. Årsagen hertil er den, at jeg synes, disse konventioner ved

deres forelæggelse har vakt altfor lidt opmærksomhed i offentligheden; jeg har indtryk af, at de ikke i særlig grad er kendt, og at man ikke har interesseret sig for dem i det omfang, som deres vigtighed berettiger dem til. Man kan ganske vist sige, at bortset fra de bestemmelser, som den højtærede udenrigsminister hentydede til i sin forelæggelsestale, der tager sigte på hospitalsskibet „Jutlandia“, er de bestemmelser, der indeholdes i konventionerne, ikke af aktuel betydning. Det er vel også sådan, at vi herinde allesammen er ikke alene forenet i ønsket om at undgå nye krige, men vi vil vel også i og for sig nødig tænke på de vilkår og tilstande, som ville følge med eventuelle krige, og dermed har man også den indstilling overfor disse konventioner, at de forhåbentlig aldrig kommer til at stå deres prøve.

Men vi kan jo også være enige om, at det ville være uforsvarligt ikke at regne med muligheden af, at nye krigeriske forviklinger kan opstå, og når det er tilfældet, er det nødvendigt, at det arbejde, som konventionerne er udtryk for, er taget op, og jeg synes, at det også på denne baggrund forsåvidt er glædeligt, selvom det samtidig er paradoksalt, at på samme tid som der rundt omkring i landene af videnskabsmænd og teknikere arbejdes på at gøre ødelæggelsesmidlerne så fuldkomne som muligt, foregår der altså også et stort og omfattende og betydningsfuldt arbejde med det formål at nå frem til bestemmelser, som tilsigter at beskytte befolkningen mod de værste virkninger af krigen.

Jeg synes altså, det er glædeligt at se det arbejde, der er gjort, og de fremskridt i forhold til tidligere, som er opnået, og jeg vil gerne hertil føje det håb, at det, hvis konventionerne nogensinde skulle komme til at stå deres prøve, så må vise sig muligt at få dem overholdt.

De tre første af de konventioner, der er tale om, må jeg først og fremmest se som en videreudvikling og en modernisering af tidligere gældende bestemmelser og konventioner, en modernisering, hvorved der er taget hensyn til den sidste krigs erfaringer.

Den højtærede udenrigsminister fremhævede i sin forelæggelsestale specielt vedrørende krigsfangekonventionen, at den